

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑

ความเป็นมา

กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันฉบับแรกคือ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี และต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี โดยประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ ตามลำดับ ทั้งนี้ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติมมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๗๕ ก วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ อัยการสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้องค์กรอัยการเป็นองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ และมีหน่วยธุรการที่เป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น รวมทั้งบัญญัติให้มีการตรากฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ให้พนักงานอัยการ ดำรงตำแหน่งได้จนถึงอายุครบเจ็ดสิบปี ในการนี้ สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับ สมควรนำหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้ง และการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส รวมทั้งอัตราเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการอัยการ ตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ข้าราชการอัยการ มากำหนดรวมไว้ในพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายเกี่ยวกับข้าราชการประเภทต่าง ๆ และเพื่อให้การบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายอัยการมีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๕ ลักษณะและบทเฉพาะกาล มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๑๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกกฎหมาย ๑๓ ฉบับ ดังนี้ (มาตรา ๓)

๑.๑ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑

๑.๒ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑

๑.๓ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๔

๑.๔ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑

๑.๕ ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๙ เรื่อง การแก้ไขกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔

- ๑.๖ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕
- ๑.๗ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๘
- ๑.๘ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๕
- ๑.๙ ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๕ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙
- ๑.๑๐ พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ. ๒๕๔๓
- ๑.๑๑ พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑
- ๑.๑๒ พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๔
- ๑.๑๓ พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐
๒. กำหนดบทนิยาม คำว่า “ข้าราชการฝ่ายอัยการ” และ “ก.อ.” (มาตรา ๔)
๓. บททั่วไป
- ๓.๑ กำหนดให้ข้าราชการฝ่ายอัยการ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ ข้าราชการอัยการ และ ข้าราชการธุรการ (มาตรา ๖)
- ๓.๒ กำหนดให้นำระบบบัญชีเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการมาใช้กับ ข้าราชการอัยการโดยอนุโลม (มาตรา ๗)
- ๓.๓ กำหนดการกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่ง การรับเงินเดือน การรับเงินประจำตำแหน่ง การปรับขึ้นตำแหน่งของเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง และเงินเพิ่มสำหรับ ตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษของข้าราชการธุรการ ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับ ข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๘)
- ๓.๔ กำหนดให้ข้าราชการฝ่ายอัยการได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวในหลักเกณฑ์เดียวกันกับ เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ (มาตรา ๙)
- ๓.๕ กำหนดให้ข้าราชการที่สอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการอัยการ หากประสงค์ จะโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยเพื่อนับเวลาราชการอัยการ ก็ให้กระทำได้ โดยสำนักงานอัยการสูงสุดทำความตกลงกับเจ้าสังกัด (มาตรา ๑๐)
- ๓.๖ กำหนดให้บำเหน็จบำนาญของข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น (มาตรา ๑๑)
- ๓.๗ กำหนดให้เครื่องแบบ และการแต่งกายของข้าราชการฝ่ายอัยการ การกำหนดให้มีตราสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายใดเพื่อใช้ในการบริหารราชการสำนักงานอัยการสูงสุด ให้เป็นไปตามระเบียบ ที่ ก.อ. กำหนด (มาตรา ๑๒)
- ๓.๘ กำหนดให้วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี และวันหยุดประจำปีของข้าราชการ ฝ่ายอัยการ ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๑๓)
- ๓.๙ กำหนดให้ประมวลจริยธรรมของข้าราชการฝ่ายอัยการให้เป็นไปตามที่สำนักงานอัยการสูงสุด กำหนดโดยความเห็นชอบของ ก.อ. (มาตรา ๑๔)
- ๓.๑๐ กำหนดให้ข้าราชการฝ่ายอัยการมีเสรีภาพในการรวมกลุ่ม แต่ต้องไม่กระทบประสิทธิภาพ ในการบริหารราชการแผ่นดินและความต่อเนื่องในการจัดทำบริการสาธารณะ และต้องไม่มีวัตถุประสงค์ ทางการเมือง (มาตรา ๑๕)

๓.๑๑ กำหนดให้การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและการเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ การพัฒนาคุณภาพชีวิต การเสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติราชการ การปฏิบัติระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา การให้ไปศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย การประเมินผลการปฏิบัติราชการ ให้เป็นไปตามระเบียบที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด (มาตรา ๑๖)

๓.๑๒ กำหนดให้ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นไปตามที่ ก.อ. กำหนด ให้ ก.อ. ทำเป็นระเบียบ ข้อกำหนด หรือประกาศ ตามที่เห็นสมควร (มาตรา ๑๗)

๔. คณะกรรมการอัยการ

๔.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการอัยการคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.อ.” ประกอบด้วย อัยการสูงสุดเป็นประธาน รองอัยการสูงสุดตามลำดับอาวุโสจำนวนไม่เกินสี่คนเป็นกรรมการอัยการโดยตำแหน่ง กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคน กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกจากวุฒิสภาจำนวนสองคน และคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนหนึ่งคน และกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิด้านการงบประมาณ ด้านการพัฒนาองค์กร หรือด้านการบริหารจัดการ และให้ ก.อ. แต่งตั้งข้าราชการอัยการเป็นเลขานุการ ก.อ. (มาตรา ๑๘)

๔.๒ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ (มาตรา ๑๙)

๔.๓ กำหนดให้วุฒิสภาดำเนินการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควรจำนวนสองเท่าของกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิที่จะต้องเลือกต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาเลือกต่อไป (มาตรา ๒๐)

๔.๔ กำหนดให้อัยการสูงสุดดำเนินการให้มีการเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุต้องเลือก ตามวิธีการที่ ก.อ. ประกาศกำหนด (มาตรา ๒๑)

๔.๕ กำหนดให้กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปีและอาจได้รับเลือกหรือแต่งตั้งใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ (มาตรา ๒๓)

๔.๖ กำหนดให้ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการอัยการว่างลง ถ้ายังมีกรรมการอัยการพอที่จะเป็นองค์ประชุม ให้กรรมการอัยการที่เหลืออยู่ดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ต่อไปได้ (มาตรา ๒๔)

๔.๗ กำหนดการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ (มาตรา ๒๕)

๔.๘ กำหนดให้การประชุม ก.อ. ต้องมีกรรมการอัยการมาประชุมไม่น้อยกว่าแปดคนจึงเป็นองค์ประชุม (มาตรา ๒๖)

๔.๙ กำหนดให้ในการประชุมของ ก.อ. ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับกรรมการอัยการผู้ใด โดยเฉพาะผู้นั้นไม่มีสิทธิอยู่ในที่ประชุม แต่ให้นับผู้นั้นเป็นองค์ประชุมด้วย (มาตรา ๒๗)

๔.๑๐ กำหนดให้หลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมนาคุณ เบี้ยประชุม หรือค่าตอบแทนของ ก.อ. รวมทั้งอนุกรรมการ บุคคล และคณะบุคคลที่ ก.อ. แต่งตั้ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด (มาตรา ๒๘)

๔.๑๑ กำหนดให้อัยการสูงสุดเป็นผู้เสนอเรื่องต่อ ก.อ. แต่กรรมการอัยการคนหนึ่งคนใดจะเสนอเรื่องที่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของ ก.อ. เพื่อให้ ก.อ. พิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.อ. กำหนดก็ได้ (มาตรา ๒๙)

๔.๑๒ กำหนดอำนาจและหน้าที่ของ ก.อ. (มาตรา ๓๐)

๔.๑๓ กำหนดให้ ก.อ. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการพิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการรัฐการ (มาตรา ๓๑)

๕. ข้าราชการอัยการ (ลักษณะ ๓)

๕.๑ การบรรจุ การแต่งตั้ง และการเลื่อนขั้นเงินเดือน (หมวด ๑ ของลักษณะ ๓)

๑) กำหนดให้ตำแหน่งข้าราชการอัยการมี ๘ ชั้น (มาตรา ๓๒)

๒) กำหนดให้มีตำแหน่งอัยการอาวุโสด้วย (มาตรา ๓๓)

๓) กำหนดหลักเกณฑ์การได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการอัยการ (มาตรา ๓๔)

๔) กำหนดให้การบรรจุบุคคลเป็นข้าราชการอัยการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยให้อัยการสูงสุดเป็นผู้สั่งโดยวิธีการสอบคัดเลือก การทดสอบความรู้ หรือการคัดเลือกพิเศษ โดยให้ผู้ได้รับบรรจุได้รับเงินเดือนในขั้นต่ำของชั้น ๑ (มาตรา ๓๕)

๕) กำหนดให้อัยการผู้ช่วยที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการประจำกองหรืออัยการจังหวัดผู้ช่วยจะต้องได้รับการอบรมจากสำนักงานอัยการสูงสุดมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผลของการอบรมเป็นที่พอใจของ ก.อ. ว่าเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และความประพฤติเหมาะสมที่จะเป็นอัยการประจำกองหรืออัยการจังหวัดผู้ช่วย (มาตรา ๓๖)

๖) กำหนดให้ก่อนเข้ารับหน้าที่ อัยการประจำกองและอัยการจังหวัดผู้ช่วยต้องถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ (มาตรา ๓๗)

๗) กำหนดให้ประธาน ก.อ. เสนอ ก.อ. โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถ ความรับผิดชอบ ประวัติการปฏิบัติราชการ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลนั้นเทียบกับงานในตำแหน่งข้าราชการอัยการที่จะได้รับแต่งตั้งนั้น ๆ เพื่อให้ความเห็นชอบก่อน เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้ว จึงนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง (มาตรา ๓๘)

๘) กำหนดให้ข้าราชการอัยการที่มีอายุครบหกสิบปีขึ้นไป หากประสงค์จะดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสในปับประมาณใด ให้แจ้งเป็นหนังสือต่ออัยการสูงสุดไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนเริ่มปับประมาณนั้น (มาตรา ๓๙)

๙) กำหนดให้อัยการสูงสุดเสนอรายชื่อผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นข้าราชการอัยการอาวุโสต่อ ก.อ. เพื่อให้ความเห็นชอบ และเมื่อ ก.อ. ให้ความเห็นชอบแล้วจึงนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง (มาตรา ๔๑)

๑๐) กำหนดให้การแต่งตั้งข้าราชการอัยการให้ดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุด ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ ให้ประธาน ก.อ. เป็นผู้เสนอ โดยคำนึงถึงอาวุโส ความรู้ความสามารถ ความรับผิดชอบ ประวัติการปฏิบัติราชการ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลนั้น (มาตรา ๔๒)

๑๑) กำหนดให้อธิบดีอัยการ อธิบดีอัยการภาค รองอธิบดีอัยการ รองอธิบดีอัยการภาค อัยการพิเศษฝ่าย อัยการผู้เชี่ยวชาญพิเศษ อัยการผู้เชี่ยวชาญ อัยการจังหวัด อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุด อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด รองอัยการจังหวัด และอัยการประจำกอง ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามที่ระบุไว้ในบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔๓)

๑๒) กำหนดให้การโอนข้าราชการอัยการไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการตุลาการโดยให้ได้รับเงินเดือนไม่สูงกว่าในขณะที่โอน ให้อัยการสูงสุดสั่งได้เมื่อข้าราชการอัยการผู้นั้นยินยอมและ ก.อ. เห็นชอบ (มาตรา ๔๔)

๑๓) กำหนดให้การโอนข้าราชการตุลาการมาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการอัยการอาจทำได้เมื่อ ก.อ. เห็นชอบ (มาตรา ๔๕)

๑๔) กำหนดให้อัยการสูงสุดมีอำนาจสั่งบรรจุข้าราชการอัยการผู้พ้นจากตำแหน่งข้าราชการไปโดยมิได้มีความผิดหรือมีมลทินหรือมีหมองในราชการได้เมื่อ ก.อ. เห็นชอบ (มาตรา ๔๖)

๑๕) กำหนดให้ ก.อ. สามารถจะปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการอัยการให้เป็นกรณีพิเศษก็ได้ ถ้า ก.อ. เห็นว่าการไปรับราชการหรือไปปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นของรัฐนั้นเป็นประโยชน์ต่อราชการของสำนักงานอัยการสูงสุด (มาตรา ๔๗)

๑๖) กำหนดให้ข้าราชการอัยการผู้ที่ไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหาร และประสงค์จะกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการอัยการ ให้ยื่นคำขอภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร และให้อัยการสูงสุดสั่งบรรจุได้เมื่อ ก.อ. เห็นชอบ (มาตรา ๔๘)

๕.๒ การสอบคัดเลือก การทดสอบความรู้ และการคัดเลือกพิเศษ (หมวด ๒ ของลักษณะ ๓)

๑) กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครสอบคัดเลือก ผู้สมัครทดสอบความรู้ หรือผู้สมัครเข้ารับการศึกษาพิเศษ เพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วย (มาตรา ๔๙)

๒) กำหนดคุณสมบัติและได้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายของผู้สมัครสอบคัดเลือกตามมาตรา ๔๙ หลักเกณฑ์และวิธีการสมัครสอบคัดเลือกให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด (มาตรา ๕๐)

๓) กำหนดคุณสมบัติและได้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายของผู้สมัครทดสอบความรู้ตามมาตรา ๔๙ หลักเกณฑ์และวิธีการสมัครทดสอบความรู้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด (มาตรา ๕๑)

๔) กำหนดคุณสมบัติและได้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายของผู้สมัครเข้ารับการศึกษาพิเศษตามมาตรา ๔๙ หลักเกณฑ์และวิธีการสมัครคัดเลือกพิเศษ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด (มาตรา ๕๒)

๕) กำหนดให้สำนักงานอัยการสูงสุดเสนอ ก.อ. เพื่อมีมติให้จัดให้มีการสอบคัดเลือก การทดสอบความรู้ หรือการคัดเลือกพิเศษ (มาตรา ๕๓)

๖) กำหนดให้ผู้สอบคัดเลือกที่ได้คะแนนสูงได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการอัยการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยก่อน หากได้คะแนนเท่ากันให้จับสลากเพื่อจัดลำดับในระหว่างผู้ที่ได้คะแนนเท่ากันนั้น (มาตรา ๕๔)

๕.๓ การพ้นจากตำแหน่ง

๑) กำหนดหลักเกณฑ์การพ้นจากตำแหน่งของข้าราชการอัยการ (มาตรา ๕๕)

๒) กำหนดให้ข้าราชการอัยการที่มีอายุครบเจ็ดสิบปีแล้ว เป็นอันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ข้าราชการอัยการผู้นั้นมีอายุครบเจ็ดสิบปี (มาตรา ๕๖)

๓) กำหนดให้อัยการสูงสุดด้วยความเห็นชอบของ ก.อ. สั่งให้ข้าราชการอัยการออกจากราชการ ถ้าปรากฏว่าข้าราชการอัยการผู้นั้นขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๙ หรือขาดคุณสมบัติหรือมิได้ประกอบวิชาชีพหรือไม่มีประสบการณ์ตามมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ หรือมาตรา ๕๒ แล้วแต่กรณี (มาตรา ๕๗)

๔) กำหนดให้ข้าราชการอัยการผู้ที่ประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งเพื่อให้อัยการสูงสุดเป็นผู้พิจารณา เมื่ออัยการสูงสุดส่งอนุญาตแล้วให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่ง และในกรณีที่อัยการสูงสุดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อ ก.อ. เพื่อให้ ก.อ. เป็นผู้พิจารณา (มาตรา ๕๘)

๕) กำหนดให้อัยการสูงสุดสามารถให้ข้าราชการอัยการออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน เหตุทุพพลภาพ หรือเหตุรับราชการนานตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ด้วยความเห็นชอบของ ก.อ. (มาตรา ๕๙)

๖. วินัย การดำเนินการทางวินัย และการลงโทษ

๖.๑ วินัย

๑) กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนจักต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๔ แห่งลักษณะนี้ (มาตรา ๖๐)

๒) กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ (มาตรา ๖๑)

๓) กำหนดให้ข้าราชการอัยการจะเป็นสมาชิกพรรคการเมืองไม่ได้ (มาตรา ๖๒)

๔) กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย (มาตรา ๖๓)

๕) กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความระมัดระวัง มิให้เสียหายแก่ราชการ และด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม (มาตรา ๖๔)

๖) กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา (มาตรา ๖๕)

๗) กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้ (มาตรา ๖๖)

๘) กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องไม่ประกอบวิชาชีพหรือดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ (มาตรา ๖๗)

๙) กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องไม่ประพฤติตนเป็นคนเสเพล มีหนี้สินรุงรัง เสพของมีเงินมาจนไม่สามารถครองสติได้ เล่นการพนันเป็นอาชญา กระทำความผิดอาญา หรือกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว หรือกระทำการอื่นใดอันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการ (มาตรา ๖๘)

๑๐) กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องสุภาพเรียบร้อยและห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยามบุคคลใด (มาตรา ๖๙)

๑๑) กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องรักษาความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการและต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่ราชการ (มาตรา ๗๐)

๑๒) กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ (มาตรา ๗๑)

๑๓) กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องรักษาความลับของทางราชการ (มาตรา ๗๒)

๑๔) กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาที่รู้ว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัยแล้วไม่จัดการสอบสวนพิจารณาและดำเนินการลงโทษตามอำนาจและหน้าที่ ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำผิดวินัย (มาตรา ๗๓)

๖.๒ การดำเนินการทางวินัย

๑) กำหนดให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจดำเนินการสอบสวนขั้นต้นข้าราชการอัยการผู้ที่ถูกกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย (มาตรา ๗๔)

๒) กำหนดให้ในกรณีที่ผลสอบสวนขั้นต้นปรากฏว่ามีมูลเป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชารายงานประธาน ก.อ. และให้ ก.อ. แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอย่างน้อยสามคนเพื่อทำการสอบสวน (มาตรา ๗๕)

๓) กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดเท่าที่มีอยู่ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวน ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด (มาตรา ๗๖)

๔) กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานผลการสอบสวนและความเห็นต่อ ก.อ. เพื่อพิจารณาต่อไป และให้ประธาน ก.อ. มีคำสั่งให้เป็นไปตามมติของ ก.อ. (มาตรา ๗๗)

๕) กำหนดให้กรรมการสอบสวนตามมาตรา ๗๕ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา ๗๘)

๖) กำหนดให้ประธาน ก.อ. โดยความเห็นชอบของ ก.อ. จะพิจารณาสั่งลงโทษข้าราชการอัยการผู้ที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.อ. กำหนด โดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้ (มาตรา ๗๙)

๗) กำหนดให้อัยการสูงสุดโดยความเห็นชอบของ ก.อ. จะสั่งให้ข้าราชการอัยการพักราชการก็ได้ ถ้าปรากฏว่าข้าราชการอัยการผู้นั้นถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญา ที่มีใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ (มาตรา ๘๐)

๘) กำหนดให้ดำเนินการสอบสวนหรือพิจารณาเพื่อลงโทษ หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง ข้าราชการอัยการผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา หรือถูกฟ้องคดีอาญา ต้องเริ่มดำเนินการภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันและดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามร้อยหกสิบวัน ทั้งนี้ นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง ถ้าผลการสอบสวนหรือพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงก็ให้งดโทษ (มาตรา ๘๑)

๙) กำหนดให้การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษทางวินัยสำหรับอัยการสูงสุดและรองอัยการสูงสุด ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของ ก.อ. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.อ. กำหนด (มาตรา ๘๒)

๖.๓ การรักษাজริยธรรมและจรรยา (หมวด ๓ ของลักษณะ ๔) โดยกำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องถือปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมและประมวลจรรยาบรรณ (มาตรา ๘๓)

๖.๔ การลงโทษ

๑) กำหนดโทษผิดวินัยมี ๕ สถาน คือ ไล่ออก ปลดออก ให้ออก งดการเลื่อนตำแหน่ง หรืองดเลื่อนขั้นหรือขึ้นเงินเดือน และภาคทัณฑ์ (มาตรา ๘๔)

๒) กำหนดโทษการไล่ออกนั้น ก.อ. จะมีมติให้ลงโทษเมื่อข้าราชการอัยการผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง (มาตรา ๘๕)

๓) กำหนดโทษการปลดออกนั้น ก.อ. จะมีมติให้ลงโทษได้เมื่อข้าราชการอัยการผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ยังไม่ถึงขนาดที่จะต้องถูกไล่ออกจากราชการ (มาตรา ๘๖)

๔) กำหนดโทษการให้ออกนั้น ก.อ. จะมีมติให้ลงโทษได้เมื่อข้าราชการอัยการผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ยังไม่ถึงขนาดที่จะต้องถูกปลดออก และให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ (มาตรา ๘๗)

๕) กำหนดโทษในกรณีข้าราชการอัยการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาจะเสนอ ก.อ. เพื่อมีมติลงโทษงดการเลื่อนตำแหน่งหรืองดเลื่อนขั้นหรือขึ้นเงินเดือน เป็นเวลาไม่เกินสามปี หรือลงโทษภาคทัณฑ์โดยจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้ เมื่อ ก.อ. พิจารณาเห็นสมควรลงโทษสถานใด ก็ให้ประธาน ก.อ. สั่งตามมตินั้น (มาตรา ๘๘)

๖) กำหนดให้ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้รับโทษนั้นกระทำผิดวินัยในกรณีใดตามมาตราใด (มาตรา ๘๙) ให้ข้าราชการอัยการผู้ใดถูกสั่งลงโทษแล้ว หากไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของประธาน ก.อ. หรืออัยการสูงสุด ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งของประธาน ก.อ. หรืออัยการสูงสุด แล้วแต่กรณี (มาตรา ๙๐)

๗. ข้าราชการรัฐการ

๗.๑ บททั่วไป

๑) กำหนดคุณสมบัติทั่วไปและลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐการ (มาตรา ๙๑)

๒) กำหนดให้การพิจารณา สรรหา กลั่นกรอง หรือแต่งตั้งบุคคลใดเข้าสู่ตำแหน่ง รวมทั้งการโยกย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน และการลงโทษบุคคลนั้น จะต้องคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความเสมอภาค ความเป็นธรรม พฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลดังกล่าว และประโยชน์ของทางราชการด้วย (มาตรา ๙๒)

๗.๒ การสรรหา การบรรจุ และการแต่งตั้ง

๑) กำหนดให้การสรรหาเพื่อให้ได้บุคคลมาบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐการอาจทำได้โดยวิธีการสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก หรือคัดเลือก ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.อ. กำหนด (มาตรา ๙๓) ในกรณีมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่ง สำนักงานอัยการสูงสุดจะบรรจุบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญสูงเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการชำนาญการพิเศษ เชี่ยวชาญ หรือทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.อ. กำหนด (มาตรา ๙๔)

๒) กำหนดให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการรัฐการตำแหน่งใด ต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งตามที่ ก.อ. กำหนด (มาตรา ๙๕) การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐการ และการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้อัยการสูงสุดหรือผู้ที่อัยการสูงสุดมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง (มาตรา ๙๖)

๓) กำหนดกรณีการโอนข้าราชการรัฐการไปบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการตามกฎหมายอื่นหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือการโอนข้าราชการตามกฎหมายอื่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นมาบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการรัฐการ (มาตรา ๙๗)

๔) กำหนดให้การบรรจุข้าราชการรัฐการที่ได้ออกจากราชการไปเนื่องจากถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร (มาตรา ๙๘) และการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ การให้ผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการออกจากราชการ การสั่งให้ผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือมีลักษณะต้องห้ามออกจากราชการ การย้าย การโอน การเลื่อนตำแหน่ง การสั่งให้ประจำส่วนราชการ การเยี่ยวยาแก้ไข หรือการดำเนินการตามคำพิพากษาของศาลปกครอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด (มาตรา ๙๙)

๕) กำหนดหลักเกณฑ์การสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐการของพนักงานส่วนท้องถิ่น ข้าราชการรัฐการ หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นซึ่งไม่ใช่ข้าราชการการเมือง ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ออกจากงานหรือออกจากราชการไปแล้ว (มาตรา ๑๐๐)

๗.๓ การพัฒนาคุณภาพในการดำเนินคดี (หมวด ๓ ของลักษณะ ๕) โดยกำหนดให้มีตำแหน่งเจ้าพนักงานคดี ซึ่งเป็นข้าราชการรัฐการที่มีความรู้และประสบการณ์ในทางกฎหมายและงานคดี เพื่อปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือพนักงานอัยการในด้านคดีตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด เพื่อเป็นประโยชน์แก่การพัฒนาคุณภาพในการดำเนินคดีของสำนักงานอัยการสูงสุด (มาตรา ๑๐๑)

๗.๔ วินัย การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ โดยกำหนดให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๑๐๒)

๗.๕ การรักษารัจริยธรรมและจรรยา โดยกำหนดให้ข้าราชการธรรมาธิบดีและปฏิบัติตามประมวลจรรยาธรรมและประมวลจรรยาบรรณ (มาตรา ๑๐๓)

๘. บทเฉพาะกาล

๘.๑ กำหนดให้ภายในระยะเวลาสิบปีแรกนับแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ มีให้นำมาตรา ๕๖ มาใช้บังคับกับข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีในปีงบประมาณ ๒๕๕๑ และในปีถัด ๆ ไป โดยให้ข้าราชการอัยการพ้นจากราชการเป็นลำดับในแต่ละปีต่อเนื่องกันไปตามระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๑๐๔)

๘.๒ กำหนดให้คณะกรรมการอัยการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการอัยการตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีการเลือกและแต่งตั้งกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๓) และ (๔) ครบถ้วนแล้ว ซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๐๕)

๘.๓ กำหนดให้ข้าราชการฝ่ายอัยการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นข้าราชการฝ่ายอัยการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๐๖)

๘.๔ กำหนดให้ข้าราชการฝ่ายอัยการผู้ใดกระทำความผิดวินัยในขณะที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้ดำเนินการใดแล้ว ถ้าการสั่งและการดำเนินการนั้นได้กระทำไปโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ให้ถือว่าเป็นอันสมบูรณ์ ถ้ากรณียังค้างระหว่างการสอบสวนก็ให้ดำเนินการสอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ แต่การพิจารณาและการสั่งลงโทษให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๐๗)

๘.๕ กำหนดให้ข้าราชการฝ่ายอัยการผู้ใดอยู่ระหว่างถูกสั่งให้พักราชการ หรืออยู่ระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าข้าราชการฝ่ายอัยการผู้นั้นถูกสั่งให้พักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๐๘)

๘.๖ กำหนดให้ผู้ที่ไต่ยื่นใบสมัครสอบคัดเลือกหรือทดสอบความรู้เพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงถือคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ (มาตรา ๑๐๙)

๘.๗ กำหนดมิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับกับข้าราชการอัยการซึ่งได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการประจำกอง หรืออัยการจังหวัดผู้ช่วยก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๑๐)

๘.๘ กำหนดให้เพื่อเป็นประโยชน์ในการพิจารณาบรรจุบุคคลซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการอัยการและออกจากราชการไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเข้ารับราชการให้ปรับเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการให้เข้ากับอัตราหรือขั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่กลับเข้ารับราชการ (มาตรา ๑๑๑)

๘.๙ กำหนดให้บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎ ระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติคณะรัฐมนตรีที่ได้ออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการและกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา กฎ ระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแทน (มาตรา ๑๑๒)

๒. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๙๓ ก วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๐ หน้า ๓๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ อัยการสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบห้าปีไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสเพื่อทำหน้าที่ในทางวิชาชีพพนักงานอัยการโดยไม่ดำรงตำแหน่งด้านบริหารจนกว่าจะพ้นจากราชการ นอกจากนั้น สมควรปรับปรุงบทบาทและอำนาจหน้าที่ของอัยการอาวุโสให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสไม่มีสิทธิได้รับเลือกเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการอัยการ (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒)

๒. กำหนดให้กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นกรรมการอัยการโดยตำแหน่งในคณะกรรมการอัยการ ต้องพ้นจากตำแหน่งเมื่อได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง (๔))

๓. กำหนดให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีขึ้นไปในปีงบประมาณใดอาจขอไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสได้ หากเป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติหน้าที่มาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปี ในปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณที่จะขอไปดำรงตำแหน่ง โดยให้แจ้งเป็นหนังสือต่ออัยการสูงสุด ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนเริ่มปีงบประมาณที่จะดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส และให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบห้าปีในปีงบประมาณใดให้พ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่เมื่อสิ้นปีงบประมาณนั้น และให้ไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสจนกว่าจะพ้นจากราชการ เมื่อสิ้นปี งบประมาณที่ข้าราชการอัยการผู้นั้นมีอายุครบเจ็ดสิบปีตามมาตรา ๕๖ (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙)

๔. กำหนดให้คณะกรรมการอัยการจัดให้มีการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการอัยการซึ่งจะมีอายุครบหกสิบห้าปี และเสนอผลการประเมินให้คณะกรรมการอัยการพิจารณาประกอบการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่อไป ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๓๙/๑)

๕. กำหนดให้ข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส ไม่สามารถดำรงตำแหน่งหรือรักษาการในตำแหน่งของข้าราชการอัยการตามมาตรา ๓๒ และไม่อาจเป็นผู้รักษาราชการแทนหรือปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งดังกล่าว (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ วรรคสอง)

๖. กำหนดให้ยกเลิกบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๐๔ เกี่ยวกับกรณีให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบปี ในระยะสิบปีแรกนับแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ พ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่ไปตามลำดับในแต่ละปี และไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสจนกว่าจะพ้นจากราชการ โดยแก้ไขเพิ่มเติมให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบห้าปีในปีงบประมาณใดให้พ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่เมื่อสิ้นปีงบประมาณนั้น และให้ไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสจนกว่าจะพ้นจากราชการ (มาตรา ๘)

๗. บทบัญญัติรองรับให้ข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส ที่เป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการอัยการอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้บุคคลดังกล่าวอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดวาระ (มาตรา ๙) และกำหนดมิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการอัยการที่ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสหรือผ่านการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๐)

๓. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๙๗ ก วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ หน้า ๑๗

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ อัยการสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มาตรา ๒๔๘ วรรคสามของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดหลักการในเรื่ององค์ประกอบของคณะกรรมการอัยการและการได้มาซึ่งกรรมการอัยการ นอกจากนี้ มาตรา ๒๔๘ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้ต้องมีมาตรการป้องกันมิให้พนักงานอัยการกระทำการหรือดำรงตำแหน่งใดอันอาจมีผลให้การสั่งคดีหรือการปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปโดยรวดเร็ว เทียบธรรม และปราศจากอคติ ทั้งปวง หรืออาจทำให้มีการขัดกันแห่งผลประโยชน์ สมควรต้องปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการอัยการ และกำหนดห้ามพนักงานอัยการกระทำการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการอัยการ หรือ “ก.อ.” รวมถึงกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของประธาน ก.อ. และกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ และกำหนดในการเลือกประธาน ก.อ. การเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยให้อัยการสูงสุดดำเนินการให้มีการเลือกประธาน ก.อ. และกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน ๖๐ วันก่อนวันครบกำหนดวาระหรือภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่มิเหตุต้องเลือกและการออกเสียงลงคะแนนต้องกระทำโดยวิธีลับ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.อ.กำหนด เมื่อผลการเลือกประธาน ก.อ. ตามที่อัยการสูงสุดประกาศรายชื่อแล้วให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นอกจากนี้ ในการเลือกประธาน ก.อ. และกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ห้ามผู้ใดกระทำการใด ๆ อันมีลักษณะเป็นการหาเสียงเพื่อให้ข้าราชการอัยการลงคะแนนหรืองดเว้นลงคะแนนโดยต้องเป็นไปตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด (มาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑)

๒. กำหนดให้ประธาน ก.อ. มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี นับแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปีนับแต่วันที่อัยการสูงสุดประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิและให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว ในกรณีที่ประธาน ก.อ. พ้นจากตำแหน่งไม่ว่าด้วยเหตุใด เว้นแต่กรณีครบกำหนดวาระให้รองประธาน ก.อ. ทำหน้าที่ ประธาน ก.อ. อย่างไรก็ดี ในกรณีที่ประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิครบกำหนดวาระ ให้ประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่เท่าที่จำเป็นไปพลางก่อน

จนกว่าประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกใหม่เข้ารับหน้าที่ (มาตรา ๔ แก้ไขมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔)

๓. กำหนดให้ประธาน ก.อ. และกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ ครบกำหนดวาระตาย ลาออก เป็นกรรมการอัยการโดยตำแหน่ง กลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการอัยการ ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม หรือถูกถอดถอนจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ในกรณีเป็นที่สงสัยว่า ประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ใดพ้นจากตำแหน่งประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิหรือไม่ ให้ ก.อ. มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด (มาตรา ๕ แก้ไขมาตรา ๒๕)

๔. กำหนดให้ประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ใดมีพฤติการณ์ไม่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับคุณธรรม และจริยธรรมหรือกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ วรรคห้า ข้าราชการอัยการไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนข้าราชการอัยการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น (ยกเว้นอัยการผู้ช่วย) เข้าชื่อขอให้ถอดถอนผู้นั้นออกจากตำแหน่งได้ โดยให้อัยการสูงสุดจัดให้มีการลงมติภายในสามสิบวัน และให้ถือเอาคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ซึ่งการออกเสียงลงคะแนนต้องกระทำโดยวิธีลับ อย่างไรก็ตาม ผู้ใดถูกถอดถอนจากตำแหน่งให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มติให้ถอดถอน โดยมติของข้าราชการอัยการตามมาตรา ๒๑ ให้เป็นที่สุดและจะมีการขอให้ถอดถอนบุคคลดังกล่าวโดยเหตุเดียวกันอีกไม่ได้ ทั้งนี้ การเข้าชื่อ การลงมติ และการถอดถอนให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด (มาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๒๕/๑)

๕. กำหนดในกรณีที่การประชุมของ ก.อ. เป็นการพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่งหรือการดำเนินการทางวินัยและการสั่งลงโทษทางวินัยกับอธิบดีอัยการ สำนักงานคณะกรรมการอัยการเป็นเลขานุการ อ.ก. ตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง หรือเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๔) (ก) ห้ามมิให้อธิบดีอัยการ สำนักงานคณะกรรมการอัยการเข้าร่วมพิจารณาเรื่องดังกล่าว และให้ถือว่า ก.อ. ประกอบไปด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่ (มาตรา ๘ เพิ่มมาตรา ๒๗ วรรคห้า)

๖. กำหนดให้ข้าราชการอัยการต้องไม่กระทำการใด ๆ อันมีลักษณะเป็นการหาเสียงตามมาตรา ๒๑ วรรคห้า (มาตรา ๙ เพิ่มมาตรา ๒๒/๑)

๗. กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของข้าราชการอัยการเพิ่มเติมโดยข้าราชการอัยการต้องไม่เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐในทำนองเดียวกัน หรือไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษาทนาย หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือกิจการอื่นใดที่มีลักษณะทำนองเดียวกับห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่มีวัตถุประสงค์มุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นที่ปรึกษาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน (มาตรา ๑๐ แก้ไขมาตรา ๒๗ (๕) (๖))

๘. กำหนดให้ข้าราชการอัยการผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามมาตรา ๒๑ วรรคห้า ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย (มาตรา ๑๑ เพิ่มมาตรา ๑๐๒/๑)

๙. กำหนดให้คณะกรรมการอัยการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการอัยการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้จนกว่าจะมีประธาน ก.อ. และกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องดำเนินการเลือกภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการอัยการดังกล่าวว่างลง และมีกรรมการอัยการเหลืออยู่ไม่พอที่จะเป็นองค์ประชุม แต่มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการโดยเร่งด่วน ให้กรรมการอัยการที่เหลืออยู่ดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ต่อไปได้ (มาตรา ๑๒)

๑๐. กำหนดมิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๙ ข. (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับแก่ผู้เคยเป็นประธาน ก.อ. และกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ อยู่ก่อนในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการเลือกประธาน ก.อ. และกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิครั้งแรกภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๒ ที่ประสงค์จะสมัครรับเลือกเป็นประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องลาออกจากตำแหน่งกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๓)

๔. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๑๒ ก วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ อัยการสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ เพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจและค่าครองชีพ ที่เพิ่มสูงขึ้น โดยกำหนดให้ถือว่าเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจตามระเบียบคณะกรรมการอัยการ ว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๖ และระเบียบคณะกรรมการอัยการ ว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวข้าราชการอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งข้าราชการอัยการ ได้รับไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นส่วนหนึ่งของเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับการปรับเพิ่มตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ และให้การได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวในกรณีนั้นสิ้นสุดลงในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขมาตรา ๓๔ (๘) โดยกำหนดให้อัยการผู้ช่วย ให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งชั้น ๑ โดยให้เริ่มรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งในขั้นต่ำของชั้น ๑ (มาตรา ๓)

๒. แก้ไขมาตรา ๓๕ โดยกำหนดให้การบรรจุบุคคลเป็นข้าราชการอัยการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ให้อัยการสูงสุดเป็นผู้สั่งโดยวิธีการสอบคัดเลือก การทดสอบความรู้ หรือการคัดเลือกพิเศษตามความในหมวด ๒ แห่งลักษณะนี้ โดยให้ผู้ได้รับบรรจุได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งในขั้นต่ำของชั้น ๑ (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจตามระเบียบคณะกรรมการอัยการว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๖ และระเบียบคณะกรรมการอัยการว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวข้าราชการอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งข้าราชการอัยการได้รับไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่ง

ของเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับการปรับเพิ่มตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการ
อัยการในมาตรา ๕ และให้การได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวในกรณีนั้นสิ้นสุดลงในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
(มาตรา ๖)

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

ขั้นเงินเดือน	เงินเดือน (บาท/เดือน)	เงินประจำตำแหน่ง (บาท/เดือน)
๘	๘๑,๙๒๐	๕๐,๐๐๐
๗	๘๐,๕๕๐	๔๒,๐๐๐
๖	๗๘,๘๐๐	๔๑,๕๐๐
๕	๗๖,๘๐๐	๔๑,๐๐๐
๔	๗๕,๕๖๐	๔๐,๐๐๐
	๗๔,๓๖๐	๓๐,๐๐๐
๓	๗๓,๒๔๐	๒๙,๐๐๐
	๕๘,๓๗๐	๒๓,๓๐๐
	๕๓,๒๐๐	๒๓,๓๐๐
	๔๕,๘๙๐	๒๓,๓๐๐
	๔๑,๔๑๐	๒๓,๓๐๐
	๓๗,๑๑๐	๒๓,๓๐๐
๒	๓๔,๒๑๐	๒๐,๐๐๐
	๓๒,๐๘๐	๒๐,๐๐๐
	๓๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐
๑	๒๖,๓๙๐	๑๐,๐๐๐
	๒๕,๐๐๐	๑๐,๐๐๐

นางวนิดา อินทรอำนวย / จัดทำ